

Zarándok utam, most a böjt idején, a legbelső magányomban: lelkemben, szívemben történik. Innen hozom fel kincseimet: bűnbánó, és hálaadó imáimat, és a vágyat a szeretet szolgálatára. Talán a kincsek között kavicsok is vannak, gondolok itt az alábbi versekre. Szeretném, ha az emlékeim útján elkísérnétek, Jézust követve a „fájdalmak útján”.- és együtt megtapasztalhatnánk, megszólító szeretetét, melyben értünk, velünk szenvedve mondja:

Tudom, mit érzel!

Leszállt az este, micsoda gyötrelem, nem virrasztott senki sem velem.
Imádkoztam véres verítékkel, átéltem magányod, tudom, mit érzel.

Emberi szívem, kínok közt kalimpált kértem, ha lehet, müljön e-keserű pohár
Telve voltam halálfélelemmel, imádkoztam érted is, tudom, mit érzel.

Torkom szorította árulás bilincse, két kezem kitérve által szegezve,
Egyre- egyre fogyó lélegzetemmel, imádkoztam érted is, tudom, mit érzel

Ég és Föld közt felsikoltott lelkem, Én Istenem, Én Istenem, mért hagytál el engem?
Aztán lelkem kezéhez ért fel, hogy mindig mondhassam, neked is tudom, mit érzel!

Veled vagyok, hatalmam tudod, amikor a kezed imára kulcsolod.
Fájó szíved, szívemhez ér el, gyógyítgatlak égi reménységgel.
Nekem is fáj! Tudom, mit érzel!

A Fájdalmak útján

Zarándok utamon elindultam feléd
Eddig velem voltál, most én szegődtem melléd.
A Gecsemáné-kertben megérintettem egy fát,
Csak az ujjam hegyével, mert nem értem tovább.
Talán e-fa alatt gyötrődöttél határtalanul,
Tudva, hogy szeretteid közül valaki elárul.
Ezt a fájdalmas kínt Te előbb át élted,
Csókkal árultak el,/ egy emlék feléled/
Magadra maradtál, mindenki elhagyott,
Volt, aki háromszor meg is tagadott.
Hiába voltál a legnagyobb szeretet,
Nem kell ez az érzés, inkább a gyűlölet!
Töviskoronáddal, gúny tárgyává lettél,
Értük, értünk, miattunk szenvedtél!
Vonszoltad keresztet fel a golgotára,
Ez volt szereteted kifizetett ára.
Csak mentem az úton, én is roskadozva.
A bűn, és bánat terhét szívemben hordozva.
A Fájdalmak Útját, könnyemmel öntöztem,
Életem útján légy mindig mellettem.

Áldott Húsvéti Ünnepeket Kívánok!

2010.03.29, Homonnai Zoltánné